



תת"ע 5731/07/15 - מ.ישראל נגד עומרי חילף

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 5731-07-15 מדינת ישראל נ' חילף
בפני כב' השופט גיל קרזבום, סגן נשיא

בעניין: מ.ישראל באמצעות לשכת תביעות תעבורה
חיפה

נגד
עומרי חילף

הכרעת דין

בתאריך 11.02.16 זיכיתי את הנאשם מחמת הספק. להלן נימוקי הכרעת הדין:

כללי:

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירה של אי חגירת חגורת בטיחות בניגוד לתקנה 83ב(א) לתקנות התעבורה בכך שבתאריך 27.03.15 בשעה 00:40 בכביש 4, ק"מ 209, לכיוון צפון נראה הנאשם נוסע ברכב פרטי ללא חגורת בטיחות.

2. הנאשם כפר בעבודות כתב האישום. לטענתו היה חגור.

ראיות הצדדים

עד התביעה, רס"מ וסים חסון

3. השוטר אשר ערך את הדו"ח ת/1 ואשר תוכנו כדלקמן: "...בהיותי במשמרת באמצע חסם לבדיקת אלכוהול במקום הנ"ל עמדתי מחוץ לניידת מזרים רכבים לכיוון השוטרים לבדיקת אלכוהול בנשיפון בהיותי כראש משמרת אני אחראי על המחסום ומזרים את התנועה לשוטרים כאשר הרכב הנ"ל 5 נוסעים ברכב שבמושב האחורי ישבו 3 נוסעים שהנוסע שיש מאחורי הנהג ומאחורי המושב שאחורי הנהג ללא חגורת



בטיחות שהייתה תלויה חופשיה במשקוף וחלונות הרכב מאחור פתוחים שאלתי את הנוסע למה ללא חגורה הנ"ל אמר למה אתה צועק עניתי לו אני לא צועק אני שואל למה ללא חגורות הנ"ל אמר שאני גם שוטר ואתה לא תצחק עלי בזמן שביקשתי תעודה מזהה הנ"ל ישר ירד מהרכב שהחגורה הייתה תלויה במשקוף וניגש אלי ואמר לא נותן לך תעודה לאחר זמן קצר מסר תעודת שוטר קשר עין הוסבר לנוסע מהות העבירה".

לשאלה היכן ישב הנאשם השיב: "הנאשם ישב מאחורי כיסא הנהג". לשאלה באם ראה את הנאשם ללא חגורה שהרכב בתנועה השיב: "בוודאות ראיתי אותו ודרך החלון הפתוח. הוא מגיע אלי במהירות של 10 או 5 קמ"ש עד שאני מסמן לו לעצור. אני רואה אותו. באיזה שהוא שלב הוא חייב להגיע אלי כי אין לו דרך אחרת. הנהג היה חגור. הנוסעים האחרים, באמצע לא ראיתי כי החגורה במותן ולא מ למעלה". לשאלה מדוע לא רשם דו"ח לנוסע השלישי שלא היה חגור השיב: "יש לנו איסור לא לרשום שני דוחות לאותו רכב" ולשאלה מדוע בחר לרשום דו"ח דווקא לנאשם השיב: "שיקול הדעת שלי באותו הרגע....אין לו תעודה מזהה. הוא לא הזדהה. הוא גם פנה אלי בצורה לא יפה. בגלל שהשני הודה אז לא רשמתי לו דו"ח. הנאשם לא הודה, אז רשמתי לו דו"ח...אסור לרשום לרכב שני דוחות. מי שמודה שהוא לא שם חגורה ולא רשמתי לו דו"ח. השני לא הודה, כלומר הנאשם, ולכן רשמתי לו דוח. דווקא בגלל שהוא שוטר הוא צריך להתנהג כמו שוטר. הוא לא התנהג כפי ששוטר צריך להתנהג. לא בגלל זה הוא קיבל דו"ח. רק בגלל שהוא לא הודה בעבירה של אי חגירת חגורת בטיחות, הוא קיבל דוח. המחסום עצמו אינו בגין החגורות והפלאפונים. הדוח עצמו הוא במערכת השיקולים שלי...לפי ניסיוני כשוטר וראש משמרת, ומהוותיקים במיוחד, מי שלא מודה לא מודה. אז נותנים לו דו"ח. מי שמודה בעבירה, אני בודק במסוף אם יש לו או אין לו עבר ואז מפעיל שיקולים. זה שהוא הציג תעודת שוטר לא אומר שצריך לוותר לו". לשאלה האם דיבר עם הנאשם לפני או אחרי בדיקת הנשיפון, השיב: "לפני. אני מכונן את הרכבים. המתנדבים עשו בדיקת נשיפון. כל עוד שהנהג לא שיכור לא רשמים מזכרים. הם לא היו עדים לאירוע...אני לא זוכר אם זה היה לפני או אחרי הנשיפון. פתיחת הדו"ח כראש משמרת כל אחד מגיע אלי. אני מכונן את הרכבים לפי זכות הבדיקה. כל הבלגאן היה לפני הנשיפון כי הרכבים מגיעים אלי אני מחליט לבדוק אותו או לא לבדוק אותו". (עמ' 2, 3 ו-4 לפרוטוקול).

עדות הנאשם

4. בבית המשפט העיד הנאשם: "היינו ארבעה. ראינו את המחסום וכולם עם חגורה. חברי מצד שמאל לא היה עם חגורה. אני ישבתי מצד ימין מאחורי הנוסע, ולא מאחורי הנהג. ראינו את המחסום מרחוק. היה פקק. 3-4 נתיבים. עצרה אותנו מתנדבת. היא זו שעצרה אותנו. עשתה לנו נשיפון. הוא בא מאחורה והסתכל על הרכב וצעק על חבר שלי, "למה אתה בלי חגורה"? אמרתי לו "אל תצחק עליו. אל תיתן לו דו"ח. הרכב בעמידה". אז הוא צעק עליי "מי אתה, עוה"ד שלו?". אמרתי לו "לא. תכבד את המדים". אמר לי "תרד מהרכב". ירדתי מהרכב ואמרתי לו שאני שוטר והראיתי לו תעודת שוטר. השוטרים אמרו לי "תדבר עמו". אמרתי "אין לי על מה לדבר עמו". הנהג של הרכב הלך והביא את תעודת הזהות שלו. הוא נהג משאית. הוא חזר. אני והחבר שלי נשארנו והוא נתן ל כל אחד מאתנו דו"ח. אמרתי לו שהרכב בעמידה. הוא אמר לי "לך תוכיח את זה".

נשאל לגבי האופן בו הזדהה בפני השוטר והעיד: "נתתי לו רישיון נהיגה ואמרתי לו שאני שוטר. הוא לקח אותה והלך לניידת...ישר נתתי לו. לא התווכחתי אתו. סיבה למסיבה. הוא יכול לעכב אותי. ...רישיון נהיגה ואמרתי



לו שאני שוטר. זה בארנק שלי, אחד מצד ימין ואחד מצד שמאל. אז הוא אמר לי תן תעודת שוטר". הוסיף והעיד: "הגענו למחסום. עמדנו. נבדקנו בדיקת אלווהול. לפני שהגענו למחסום היינו בתנועה". שלל את הטענה לפיה ישב מאחורי כיסא הנהג. (עמ' 5 לפרוטוקול).

עד ההגנה, מר מוחמד עבאדי

5. בבית המשפט העיד: "אני זוכר את המקרה. עצרו אותנו לבדיקה שגרתית. אני ישבתי מקדימה. כיסא נוסע. עשו בדיקת אלווהול. כשעשו לנו את הבדיקה הרכב היה בעמידה. פתאום השוטר הזה קפץ מהצד. מי שעשה את בדיקת האלווהול זאת שוטר. פתאום השוטר קפץ וצעק על החבר שלי למה הוא בלי חגורה. אז הנאשם אמר לו "למה אתה צועק עלינו?". הוא אמר לו "תרד מהאוטו" והוא ירד. הוא אמר לו "תביא רישיון". עמרי אמר לו שהוא שוטר. השוטר לקח את הרישיונות והלך. הוא היה עם חגורה והרכב היה בעמידה."

בחקירתו הנגדית ציין כי הנאשם ישב מאחוריו ולשאלה איך הוא יודע שהנאשם היה חגור השיב: "כולם שמו חגורות. הסתכלתי אחורה". לשאלה האם כולם היו חגורים השיב: "לא. השמאלי לא היה". (עמ' 6 לפרוטוקול).

דין והכרעה

6. השוטר עמד על גרסתו ולא מצאתי בה סתירות מהותיות.
7. מנגד גם גרסת הנאשם לא נסתרה בשום שלב והוא עמד על גרסתו. יצוין כי כבר במעמד קבלת הדו"ח אמר הנאשם את הדברים הבאים: "אני הייתי עם חגורה ואני שוטר".
- המאשימה מצידה לא חקרה את הנאשם על גרסתו זו ולא טענה בפניו במסגרת חקירתו הנגדית כי לא היה חגור. יש בהימנעות המאשימה מחקירת הנאשם בשאלה המרכזית שבמחלוקת, כדי להחליש את גרסתה ולחזק את גרסת הנאשם.
8. גם גרסת עד ההגנה לא נסתרה ועולה ממנה כי הנאשם היה חגור.
9. בנסיבות הנ"ל לא מצאתי לנכון להעדיף דווקא את גרסת השוטר על פני גרסת הנאשם והעד מטעמו.
10. לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי המאשימה לא הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר ובהתאם החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.
11. לאור העובדה שהחלטתי לזכות את הנאשם, לא מצאתי לנכון לדון בשאלת שיקול דעתו של השוטר בכל הנוגע



להחלטתו לרשום לנאשם דו"ח על חגורה ולהימנע ממתן דו"ח לנוסע נוסף שלא היה חגור ולנהג הרכב.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, י"ב אדר א' תשע"ו, 21 פברואר 2016, שלא במעמד הצדדים.